

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

27. veljače 2020.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2009/138/EZ – Zastupanje društva za neživotno osiguranje – Predstavnik s prebivalištem na državnom području – Dostava pismena – Zaprimanje pismena kojim se pokreće sudski postupak – Uredba (EZ) br. 1393/2007 – Neprimjenjivost”

U predmetu C-25/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a koji je uputio Sąd Okręgowy w Poznaniu (Okrugni sud u Poznanju, Poljska), odlukom od 13. prosinca 2018., koju je Sud zaprimio 15. siječnja 2019., u postupku

Corporis sp. z o.o.

protiv

Gefion Insurance A/S,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: L. S. Rossi (izvjestiteljica), predsjednica vijeća, J. Malenovský i F. Biltgen, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Corporis sp. z o.o., P. Nowosielski i P. Mazgaj, *radcowie prawni*,
- za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, H. Tserepa-Lacombe, M. Heller i S. L. Kaléda, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: poljski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL 2009., L 335, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 153. i ispravak SL 2014., L 287, str. 24.) i Uredbe (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima („dostava pismena”), i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 (SL 2007., L 324, str. 79.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 7., str. 171.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva Corporis sp. z o.o., osiguravajućeg društva sa sjedištem u Poljskoj, i društva Gefion Insurance A/S, osiguravajućeg društva sa sjedištem u Danskoj, u vezi s naknadom štete prouzročene prometnom nezgodom.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Uvodne izjave 76., 105. i 127. Direktive 2009/138 glase:

„(76) S obzirom na povećanu pokretljivost građana Unije, osiguranje od odgovornosti za uporabu motornih vozila sve se više nudi na prekograničnoj osnovi. Kako bi se osiguralo kontinuirano pravilno funkcioniranje sustava zelene karte i sporazuma između nacionalnih ureda osiguratelja odgovornosti za uporabu motornih vozila, primjereno je da države članice mogu zahtijevati da se društva za osiguranje koja se bave osiguranjem od odgovornosti za uporabu motornih vozila pružajući usluge na njihovom državnom području pridruže nacionalnom uredu i sudjeluju u njegovom financiranju kao i u financiranju garancijskog fonda u toj državi članici. Država članica u kojoj se pružaju usluge treba zahtijevati da društva koja se bave osiguranjem od odgovornosti za uporabu motornih vozila imenuju predstavnika na njezinom državnom području koji će prikupljati sve potrebne informacije u vezi odštetnih zahtjeva i zastupati predmetno društvo.

[...]

(105) Svi ugovaratelji osiguranja i korisnici osiguranja trebaju imati jednak tretman bez obzira na njihovo državljanstvo ili boravište. [...]

[...]

(127) Od najveće je važnosti da su u postupku likvidacije zaštićene osigurane osobe, ugovaratelji osiguranja, korisnici osiguranja i sve oštećene strane koje imaju pravo na izravnu tužbu protiv društva za osiguranje radi odštetnog zahtjeva koji proizlazi iz poslova osiguranja.”

- 4 U skladu s člankom 147. te direktive:

„Bilo koje društvo za osiguranje koje u skladu sa slobodom pružanja usluga namjerava po prvi put obavljati djelatnost u jednoj ili više država članica o tome prvo obavješćuje nadzorna tijela matične države članice i navodi prirodu rizika ili obveze koje namjerava pokrivati.”

5 Članak 148. navedene direktive predviđa:

„1. U roku od jednog mjeseca od zaprimanja obavijesti iz članka 147., nadzorna tijela matične države članice dostavljaju državi članici ili državama na čijem državnom području društvo za osiguranje namjerava obavljati djelatnost u skladu sa slobodom pružanja usluga sljedeće:

[...]

(b) vrste osiguranja za koje je društvo za osiguranje dobilo odobrenje za rad;

(c) prirodu rizika ili obveze koje društvo za osiguranje namjerava pokrivati u državi članici domaćinu.

Istodobno, nadzorna tijela matične države članice o navedenom obavješćuju predmetno društvo za osiguranje.

2. Države članice na čijem državnom području društvo za neživotno osiguranje namjerava, u skladu sa slobodom pružanja usluga, pokrivati rizike iz vrste osiguranja 10 u dijelu A Priloga I., osim odgovornosti prijevoznika, mogu zahtijevati od tog društva za [neživotno] osiguranje da dostavi sljedeće:

(a) ime i adresu predstavnika iz članka 18. stavka 1. točke (h);

[...]”

6 Članak 151. iste direktive, naslovljen „Nediskriminacija osoba koje su podnijele odštetne zahtjeve”, koji se nalazi u njezinoj glavi I., poglavlju VIII., odjeljku I., pododjeljku 2., naslovljenom „Osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štete nanese trećim osobama”, glasi kako slijedi:

„Država članica domaćin zahtijeva da društvo za neživotno osiguranje osigura da osobe koje su podnijele odštetne zahtjeve koji proizlaze iz događaja koji su se dogodili na njezinom državnom području ne budu stavljene u manje povoljan položaj zbog činjenice što društvo pokriva rizike, osim odgovornosti prijevoznika, razvrstane u vrstu osiguranja 10 u dijelu A Priloga I. u sklopu pružanja usluga, a ne preko poslovnog nastana koji se nalazi u toj državi.”

7 Člankom 152. Direktive 2009/138, naslovljenim „Predstavnik”, određuje se:

„1. U smislu članka 151. država članica domaćin zahtijeva da društvo za neživotno osiguranje imenuje predstavnika s boravištem ili poslovnim nastanom na njezinom državnom području koji će prikupljati sve potrebne informacije u vezi s odštetnim zahtjevima i imati dostatne ovlasti da zastupa društvo u odnosu na osobe koje su pretrpjele štetu, a koje mogu podnijeti odštetne zahtjeve, uključujući isplate po tim zahtjevima, i da zastupa ili da, prema potrebi, osigura zastupanje društva pred sudovima i tijelima te države članice u vezi s takvim zahtjevima.

Od tog predstavnika također može se zahtijevati da zastupa društvo za neživotno osiguranje pred nadzornim tijelima države članice domaćina s obzirom na provjeru postojanja i valjanosti polica obveznog osiguranja vlasnika odnosno korisnika motornih vozila od odgovornosti za štete nanese trećim osobama (osiguranja od automobilske odgovornosti).

2. Država članica domaćin neće zahtijevati od tog predstavnika da poduzima aktivnosti, osim onih navedenih u stavku 1., u ime društva za neživotno osiguranje koje ga je imenovalo.

[...]”

8 U skladu s uvodnom izjavom 8. Uredbe br. 1393/2007:

„Ova se Uredba, bez obzira na mjesto boravišta stranke, ne bi trebala primjenjivati na dostavu pismena ovlaštenom zastupniku te stranke u državi članici u kojoj se vodi postupak.”

9 Članak 1. stavak 1. te uredbe predviđa:

„Ova se Uredba primjenjuje u građanskim i trgovačkim stvarima kada sudsko ili izvansudsko pismeno mora biti poslano iz jedne države članice u drugu radi njegove dostave. [...]”

Poljsko pravo

10 Članak 133. stavak 2. ustawa Kodeks postępowania cywilnego (Zakonik o građanskom postupku) od 17. studenoga 1964. (Dz. U. iz 2018., poz. 1360) navodi:

„Postupovni akti ili rješenja upućena pravnoj osobi ili organizaciji koja nema pravnu osobnost dostavljaju se tijelu koje je ovlašteno da ih zastupa pred sudom ili zaposleniku koji je ovlašten primati pismena.”

11 Članak 177. stavak 1. točka 6. tog zakona predviđa:

„Sud može obustaviti postupak po službenoj dužnosti ako se postupak ne može nastaviti zbog toga što tužiteljeva adresa nije naznačena ili je pogrešno naznačena, ili zato što tužitelj nije u propisanom vremenu naznačio tuženikovu adresu ili podatke na temelju kojih bi sud mogao odrediti brojeve iz članka 208., [...], ili zbog toga što tužitelj nije ispunio druge naloge.”

12 Članak 182. stavak 1. prva rečenica navedenog zakona glasi kako slijedi:

„Sud će obustaviti postupak na zajednički prijedlog stranaka ili na prijedlog nasljednika, kao i iz razloga navedenih u članku 177. stavku 1. točkama 5. i 6., ako prijedlog za nastavak postupka nije podnesen u roku od jedne godine od dana odluke o obustavi postupka.”

13 Članak 208. stavak 1. točka (b) ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Zakon o djelatnosti osiguranja i reosiguranja) od 11. rujna 2015. (Dz. U. iz 2018., poz. 999), koji prenosi u poljsko pravo članak 152. Direktive 2009/138 određuje:

„Strano osiguravajuće društvo sa sjedištem u državi članici Europske unije [...] osim u Republici Poljskoj, koje namjerava obavljati djelatnost osiguranja na području Republike Poljske u području osiguranja navedenom u grupi 10. odjeljka II. Priloga Zakonu, uz iznimku osiguranja prijevoznika od građanskopravne odgovornosti, osim putem podružnice, u okviru slobode pružanja usluga, dostavit će nadzornom tijelu, putem nadzornog tijela države u kojoj ima sjedište:

- (1) imena i adrese predstavnika za rješavanje odštetnih zahtjeva ovlaštenih za njegovo zastupanje u opsegu u kojem je to potrebno za: [...]
- (b) osiguravanje pravnog zastupanja poduzeća u sporovima pred općim sudovima u Poljskoj.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

14 Iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da je društvo Corporis osiguravajuće društvo sa sjedištem u Poljskoj, stjecatelj prava na naknadu štete od vlasnika vozila osiguranog u Poljskoj, koje je sudjelovalo u prometnoj nezgodi. Gefion Insurance je osiguravajuće društvo sa sjedištem u Danskoj koje pokriva rizike druge osobe uključene u tu nezgodu.

- 15 Društvo Gefion Insurance imenovalo je društvo Crawford Polska sp. z o.o., sa sjedištem u Poljskoj, kao poduzeće koje ga predstavlja pred osobama koje su pretrpjele štetu u Poljskoj, na temelju članka 152. Direktive 2009/138. Po toj osnovi društvo Crawford Polska, zaduženo za rješavanje odštetnih zahtjeva za račun društva Gefion Insurance, udovoljilo je glavnom odštetnom zahtjevu koji je podnijelo društvo Corporis u pogledu predmetnog odštetnog zahtjeva.
- 16 Društvo Corporis nadalje traži pred Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto (Okružni sud u Poznanju – Stare Miasto, Poljska) plaćanje iznosa od 157,41 poljskog zlota (PLN) (oko 30 eura) uvećanog za kamate i troškove.
- 17 Taj sud, koji odlučuje u prvostupanjskom postupku, naložio je dostavu pismena kojima se pokreće postupak društvu Gefion Insurance primjenom odredaba Uredbe br. 1393/2007. To društvo odbilo je primiti ga s obrazloženjem da je pismeno bilo sastavljeno na poljskom jeziku.
- 18 Odlukom od 20. srpnja 2018. Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto (Okružni sud u Poznanju – Stare Miasto) stoga je zatražio od društva Corporis plaćanje predujma od 5000 poljskih zlota (oko 1150 eura) za pokrivanje troškova prijevoda pismena na danski jezik za društvo Gefion Insurance, pod prijetnjom obustave postupka.
- 19 Društvo Corporis odbilo je platiti taj predujam ističući da je društvo Gefion Insurance zastupalo društvo sa sjedištem u Poljskoj, odnosno Crawford Polska, koje je bilo dužno osigurati zastupanje društva Gefion Insurance na poljskom jeziku pred nacionalnim sudom pred kojim je pokrenut postupak. Zbog toga nije bilo osnove za traženje predujma za prijevod tog pismena kojim se pokreće postupak na danski jezik.
- 20 Odlukom od 13. rujna 2018. Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto (Okružni sud u Poznanju – Stare Miasto) obustavio je postupak zbog nemogućnosti vođenja postupka jer društvo Corporis nije platilo predujam za troškove prijevoda dokumenata namijenjenih društvu Gefion Insurance.
- 21 Društvo Corporis je protiv te odluke podnijelo žalbu pred Sąd Okręgowy w Poznaniu (Okružni sud u Poznanju, Poljska) pozivajući se, među ostalim, na povredu članka 208. stavka 1. Zakona o djelatnosti osiguranja i reosiguranja, kojim se prenosi članak 152. Direktive 2009/138.
- 22 Prema tom sudu, postoje sumnje vezane uz to je li Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto (Okružni sud u Poznanju – Stare Miasto) pravilno primijenio odredbe Uredbe br. 1393/2007 time što je naložio dostavu pismena kojim se pokreće postupak osiguravajućem društvu sa sjedištem u Danskoj, a ne njegovu predstavniku sa sjedištem u Poljskoj, zaduženom za rješavanje odštetnih zahtjeva, u smislu zajedničkih odredaba članka 151. i članka 152. stavaka 1. i 2. Direktive 2009/138.
- 23 U tom je kontekstu Sąd Okręgowy w Poznaniu (Okružni sud u Poznanju) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Treba li članak 152. stavke 1. i 2. Direktive 2009/138 [...] u vezi s člankom 151. iste direktive i uvodnom izjavom 8. Uredbe br. 1393/2007 tumačiti na način da zastupanje društva za neživotno osiguranje od strane imenovanog predstavnika obuhvaća zaprimanje pismena kojim se pokreće sudski postupak za naknadu štete u slučaju prometne nezgode?”

O prethodnom pitanju

- 24 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 152. stavak 1. Direktive 2009/138 u vezi s njezinim člankom 151. i uvodnom izjavom 8. Uredbe br. 1393/2007 tumačiti na način da imenovanje od strane društva za neživotno osiguranje predstavnika u državi članici domaćinu obuhvaća i ovlaštenje tog predstavnika za zaprimanje pismena kojim se pokreće sudski postupak za naknadu štete u slučaju prometne nezgode.
- 25 U ovom slučaju sud koji je uputio zahtjev osobito dvoji oko pitanja je li primjenom odredaba Uredbe br. 1393/2007 prvostupanjski sud pravilno naložio osiguravajućem društvu sa sjedištem u Poljskoj da pismeno kojim se pokreće postupak dostavi osiguravajućem društvu sa sjedištem u Danskoj ili je to pismeno trebalo dostaviti društvu koje je potonje imenovalo na temelju članka 152. Direktive 2009/138, a koje je zbog toga imalo ovlast zastupati ga pred osobama koje su pretrpjele štetu, kao i pred sudovima te države članice.
- 26 Kako bi se odgovorilo na postavljeno pitanje, najprije valja provjeriti primjenjuje li se Uredba br. 1393/2007 u ovom slučaju.
- 27 U tom pogledu važno je podsjetiti da se, u skladu sa svojim člankom 1. stavkom 1., ta uredba primjenjuje u građanskim i trgovačkim stvarima kada sudsko ili izvansudsko pismeno mora biti poslano iz jedne države članice u drugu radi njegove dostave.
- 28 Međutim, uvodna izjava 8. te uredbe izričito navodi da se potonja ne bi trebala primjenjivati na dostavu pismena ovlaštenom zastupniku te stranke u državi članici u kojoj se vodi postupak, bez obzira na mjesto boravišta stranke.
- 29 Sukladno sudskoj praksi Suda u tom području, iz sustavnog tumačenja Uredbe br. 1393/2007 proizlazi da ona predviđa samo dvije okolnosti u kojima je dostava sudskog pismena između država članica izuzeta iz njezina polja primjene, to jest, s jedne strane, kada je prebivalište ili uobičajeno boravište adresata nepoznato i, s druge strane, kada je posljednji imenovao ovlaštenog zastupnika u državi članici u kojoj se odvija sudski postupak. Nasuprot tomu, u drugim okolnostima, kada adresat sudskog pismena prebiva na području druge države članice, dostava tog akta nužno spada u područje primjene Uredbe br. 1393/2007 i stoga se mora, kao što predviđa članak 1. stavak 1. te uredbe, obaviti na načine koji su za tu svrhu propisani samom uredbom (presude od 19. prosinca 2012., Alder, C-325/11, EU:C:2012:824, t. 24. i 25. i od 16. rujna 2015., Alpha Bank Cyprus, C-519/13, EU:C:2015:603, t. 68. i 69.).
- 30 Međutim, nije sporno da je društvo Gefion Insurance, adresat sudskog pismena koje mu je uputilo društvo Corporis, imenovalo društvo Crawford Polska kao tijelo koje ima ovlast zastupati ga pred osobama koje su pretrpjele štetu u Poljskoj, kao i pred sudovima te države članice, na temelju članka 152. Direktive 2009/138.
- 31 Iz toga proizlazi da se, uzimajući u obzir sudsku praksu navedenu u točki 29. ove presude, Uredba br. 1393/2007 ne primjenjuje u ovom slučaju.
- 32 S obzirom na to, valja podsjetiti da se, kao što je to navedeno u uvodnoj izjavi 76. Direktive 2009/138, s obzirom na povećanu pokretljivost građana Unije, osiguranje od odgovornosti za uporabu motornih vozila sve više nudi na prekograničnoj osnovi.
- 33 Stoga sustav uspostavljen tom direktivom omogućuje, među ostalim, osiguravajućem društvu sa sjedištem u jednoj državi članici da obavlja svoje djelatnosti u drugoj državi članici posredstvom podružnice ili na temelju slobodnog pružanja usluga.

- 34 Kada je riječ o toj drugoj mogućnosti, koju je koristilo društvo Gefion Insurance kako bi nudilo svoje usluge u Poljskoj, nju karakterizira činjenica da nije potrebno osnovati pravni subjekt u državi članici domaćinu radi obavljanja takvih djelatnosti. U tu svrhu dovoljno je, u skladu s člankom 147. Direktive 2009/138, da društvo za osiguranje koje namjerava po prvi put obavljati djelatnost u državi članici domaćinu na temelju slobodnog pružanja usluga obavijesti nadzorna tijela matične države članice o svojoj namjeri i navede prirodu rizika ili obveze koju namjerava pokrivati i da ta tijela prenesu tijelima države članice domaćina, u skladu s člankom 148. te direktive, informacije koje se traže prema toj odredbi, vezane uz dotično osiguravajuće društvo.
- 35 Međutim, uzimajući u obzir poteškoće podnošenja tužbe protiv osiguravajućeg društva koje obavlja prekogranične djelatnosti na temelju slobodnog pružanja usluga, članak 151. Direktive 2009/138 traži da država članica domaćin zahtijeva da dotično društvo za neživotno osiguranje osigura da osobe koje su podnijele odštetne zahtjeve koji proizlaze iz događaja koji su se dogodili na njezinu državnom području ne budu stavljene u manje povoljan položaj zbog činjenice što to društvo pokriva rizike u sklopu pružanja usluga, a ne preko poslovnog nastana koji se nalazi u toj državi.
- 36 U tu svrhu, u skladu s člankom 152. stavkom 1. prvim podstavkom te direktive, država članica domaćin mora zahtijevati da dotično društvo za neživotno osiguranje imenuje predstavnika s boravištem ili poslovnim nastanom na njezinu državnom području koji ima dostatne ovlasti da zastupa to društvo u odnosu na osobe koje su pretrpjele štetu i koje zbog toga mogu podnijeti odštetne zahtjeve i u okviru sudskih postupaka koje su te osobe eventualno pokrenule pred sudovima i tijelima te države članice.
- 37 Budući da ta odredba ne određuje točan opseg ovlasti povjerenih predstavniku osiguravajućeg društva u tu svrhu i, osobito, ako ovlast zastupanja uključuje mogućnost navedenog predstavnika da prima dostavu sudskih pismena, valja, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, uzeti u obzir kontekst te odredbe kao i ciljeve propisa kojeg je dio (vidjeti, u tom smislu, presudu od 25. siječnja 2017., Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, t. 30. i navedenu sudsku praksu).
- 38 U tom pogledu valja podsjetiti da Direktiva 2009/138 želi zajamčiti, u skladu s njezinom uvodnom izjavom 105., jednak tretman svim ugovarateljima i korisnicima ugovora o osiguranju, neovisno o njihovu državljanstvu ili boravištu.
- 39 U tom kontekstu članak 152. stavak 1. te direktive u vezi s njezinim člankom 151. ima za cilj učinkovitu naknadu štete oštećenima u prometnim nezgodama koji borave u državi članici u kojoj društvo za neživotno osiguranje pruža svoje usluge, i to unatoč tome što u njoj nema poslovni nastan.
- 40 Naime, obveza tog društva da imenuje predstavnika u državi članici domaćinu, predviđena navedenim člankom 152. stavkom 1., podrazumijeva da takav predstavnik ima ovlast, s jedne strane, prikupljati sve potrebne informacije u vezi s odštetnim zahtjevima i, s druge strane, zastupati to društvo ne samo pred osobama koje mogu podnijeti odštetne zahtjeve na temelju pretrpljene štete, nego i u svim postupcima vezanima uz odštetne zahtjeve pred sudovima države članice domaćina.
- 41 Tako se uloga takvog predstavnika sastoji u olakšavanju koraka koje poduzimaju oštećeni i, osobito, u omogućavanju podnošenja zahtjeva na njihovu jeziku, odnosno na onom države članice domaćina. Stoga bi bilo protivno cilju koji se želi postići člankom 152. stavkom 1. Direktive 2009/138 ako bi se žrtvama uskratila mogućnost, nakon što su izvršile prethodne formalne radnje i pod uvjetom da raspolazu neposrednom tužbom protiv osiguravatelja, da sudska pismena dostave svojem predstavniku s ciljem pokretanja postupka radi naknade štete pred nacionalnim sudom (vidjeti po analogiji presudu od 10. listopada 2013., Spedition Welter, C-306/12, EU:C:2013:650, t. 24.).

- 42 Pod tim uvjetima valja smatrati da je činjenica isključenja iz svih ovlasti kojima mora raspolagati predstavnik predmetnog društva za neživotno osiguranje zadužen za rješavanje odštetnih zahtjeva ovlaštenja potonjega za zaprimanje pismena kojima se pokreće sudski postupak za naknadu štete na temelju prometne nezgode protivna cilju osiguranja učinkovite naknade oštećenicima u prometnim nezgodama.
- 43 Osim toga, takvo bi isključenje bilo protivno cilju iz članka 151. Direktive 2009/138 koji se sastoji u sprečavanju svake diskriminacije osoba koje su podnijele odštetne zahtjeve. Naime, ako bi takve osobe, nakon pregovaranja s predstavnikom predmetnog društva za neživotno osiguranje i provjere s potonjim mogućnosti podnošenja odštetnih zahtjeva, bile dužne dostaviti pismeno kojim se pokreće postupak tom društvu za neživotno osiguranje u njegovoj državi članici podrijetla, a ne predstavniku potonjega u državi članici domaćinu, bile bi podvrgnute dodatnim i otežanim formalnostima vezanima, među ostalim, uz potrebu prijevoda, što bi moglo dovesti do troškova koji su neproporcionalni iznosu koji zahtijevaju na ime naknade štete.
- 44 Međutim, kao što proizlazi iz odluke suda koji je uputio zahtjev, Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto (Okružni sud u Poznanju – Stare Miasto) zatražio je od društva Corporis plaćanje predujma od 5000 poljskih zlotâ (oko 1150 eura) za troškove prijevoda na danski jezik pismena za društvo Gefion Insurance, iako je društvo Corporis od tog suda zahtijevalo plaćanje iznosa od 157,41 poljskog zlotâ (PLN) (oko 30 eura) uvećanog za kamate i troškove. Pod tim uvjetima ne može se isključiti da je iznos tih troškova prijevoda neproporcionalan u odnosu na iznos koji se potražuje na ime naknade štete, što je ipak na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
- 45 S obzirom na prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti da članak 152. stavak 1. Direktive 2009/138 u vezi s njezinim člankom 151. i uvodnom izjavom 8. Uredbe br. 1393/2007 treba tumačiti na način da imenovanje od strane društva za neživotno osiguranje predstavnika u državi članici domaćinu obuhvaća i ovlaštenje tog predstavnika za zaprimanje pismena kojim se pokreće sudski postupak za naknadu štete u slučaju prometne nezgode.

Troškovi

- 46 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

Članak 152. stavak 1. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) u vezi s njezinim člankom 151. i uvodnom izjavom 8. Uredbe (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima („dostava pismena”) i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 treba tumačiti na način da imenovanje od strane društva za neživotno osiguranje predstavnika u državi članici domaćinu obuhvaća i ovlaštenje tog predstavnika za zaprimanje pismena kojim se pokreće sudski postupak za naknadu štete u slučaju prometne nezgode.

Potpisi